

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Perturbationes & anxietates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A. BONUM DE MALO DELIGERE. VEL,
BONUM MALO CIRCUMSEPTUM. CAP. II

Illud etiam memoratu dignum, quod rosa simulacrum, bonum significat, quod undiq; circum-
septum sit malis, ac perinde voluptates nostras amaritudinis & asperitatis plenas. Nam, ut Am-
brof. in Hexamero philosophatur, rosam spina sepsit, tanquam humanæ vitæ speculum ostenta-
ret, quæ quod esse potuit suavitatis, finitimis curarum stimulis saepe compunctum, amarelcere vi-
deatur, vallata enim est elegantia vitæ nostræ, & quibusdam sollicitudinib. obsepta, ut tristitia sem-
per adjuncta sit hilaritati: quare non illepide Catullus Venerem, quæ jucunditatis hilaritatisq; au-
thor præcipuus habetur, spinosas ait in pectore curas serere. Quod autem rosa & rubet & pun-
git, affectus amatorii signum esse Placidas affirmat, utpote qui sine verecundiæ rubore, & facino-
rosi etimnis exulceratione esse non possit. Rosam primitus spinis caruisse Basilius tradit, postea
vero pulchritudini floris abditos esse aculeos, ut quod ex voluptate oblectamentum perceperi-
mos, propinquo inde dolore exulcerati, qui ex delicti recordatione emergit, statim amittamus.
Cujus rei monumentum spinas tribulosq; tellus ipsa nobis passim ostentat.

Rosa cur
rubes &
pungit.

DE VEPRIBUS.
SCELERA. CAP. III.

Atque adeo Vepris omne genus hieroglyphicè ad delicta nostra referuntur, eaque de causa
CHRISTI caput spinis coronatum, ut indicium hoc esset nostrorum scelerum, quæ supra ca-
put suum expianda suscepit, Spinas terra germinat Adamo: quia propter ejus prævaricationem
peccata pullularunt. Apud Salomonem Spina nascuntur in manu temulentis, actiones ejus sceleribus
& perperam quibusq; factis plenas esse commonstrantem. Eliaze cantico legitur cap. 5. Expellatum,
C. uti vicia vras daret, & amq; spinas protulisse: ait Eucherius loco hoc, hieroglyphicum sunt iniquitatis,
ut uva justitiæ. Sane ager, ut Hesychius, in Divinis literis pro d. vina accipitur institutione, quam
Propheta, Jesus & Apostoli tradidere, cujus vitis Christus agricola Pater, in quo absconditur the-
saurus, id est, salutaris prædicatio. Semen, verba doctrinæ. Poma, bonorum operum proventus.
Spina, scelera, pravaq; consuetudines atq; pestilentes.

Genes. 3.
Provi. 26.
Spina quid
in Divini.

ODIUM. CAP. IV.

Nam & Si: apud Hebræos, apud nos rubus est, cujus id est hieroglyphicum, ut odium signifi-
cet, ut octavis apud Hieronymum Hebræorum castis habetur.

ASPERITAS. CAP. V.

Uque adeo vero rubus in asperitatis significationem abiit, ut homines ingenio motoso & dif-
ficillimo præditos, qui præ suo vivendi instituto omnes aliorum mores impendio fastidirent,
per Rubum siccam indicarent: eam enim ita affectam frangas potius, quam minimum flectas. De-
nique rhamnus, urtica, carduus, sentes, paliurus, & herbæ reliquæ aculeis armatæ, in factis literis
D. significant homines inimicos, dolosos, insolentes, & omnino improbos, quos nemo ex probis &
mansuetis atrectare potest, contingere vel castigare, sine doloris compunctioe, dicitur Eucherius.

Rubi hiero-
glyphicæ.

PERTURBATIONES ANXIETATESQUE. CAP. VI.

Sunt præterea omnia hæc perturbationum, quæ menti nostræ accidunt, hieroglyphica. Rubus, ut
sentit Hesychius Hierosolymitanus presbyter, afflictatio ea est, quam nostri Tentatio evocant.
aspera quippe virgultum, & quod difficulter manibus atrectare possis. Hinc vero curæ, oppressio-
nes,

Est enim
Anxiatio
nisi dano
dicit, rigi-

diffimus
rubus ari-
dus, Vita
spinoza.
Vt Matt.

13. Marc. 4.
Luc. 8. Ce-
siderunt
in spinas
Per spinas
divitias.

Georg. li. 2.

nes, adversi casus omnes intelliguntur, quibus corda nostra vellicantur, lacerantur & arumosa fiunt: de quibus Paulus 2. ad Timoth. Omnes qui volunt pie vivere, Christo Jesu dediti, persecutionem patiuntur. Ita apud Græcos dicitur, *σπίνα* pro vita incommoda atque perdifficili.

DIVITIARUM CURÆ. CAP. VII.

HEROKLYPHIGE passim loquitur Evangelium, ut ad hanc sententiam semen ait inter spinas concidisse, unde anxietas divitiarum curæ significatur. Sed durum fortasse videtur, divitias per spinarum vocabulum intelligi, nisi Dominus nosse Jesus CHRISTUS, qui eo usus est hieroglyphico, dictum ipse suum explicuisset. Quis enim mihi crederet, ait summus Pontifex Gregorius, si spinas divitias interpretari voluisset, maxime cum illæ pungant, istæ delectent, & tamen spinæ sunt quia cogitationum suarum punctione mentes lacerant: & cum usque ad peccatum pertrahunt, quasi inflicto vulnere eruantur: & quæ plurima in hanc sententiam disputat. Expectet vero aliquis, ut huc citem locum ex 32. Psalmo: *Conversus sum in arum: a mea, dum configitur spina.* Sed loco satis facit Lectorum admonuisse, in Hebræo codice nullam esse hic de spina mentionem, sed de aristarum spiculis, quæ per ætatem torrefactæ facile confringuntur. Hebræicæ profus literæ sensus est, ut paulo altius repetam, *conversum esse Humorem*, quod alii pinguedinem reddidit, in eam iam ariditatem quæ spicis accidit eo præsertim tempore, quo arista trituratur. Nam tritura cum magno plurimum calore venit, ut Maro diceret. Dicendum igitur, *Humor omnis meus ita exaruit, ut arista* (nam hæc ariditate nomen habent) *eo ætatis tempore quo tritura serrescit.* Et hoc sibi vult illud, *Dum configitur spina.* Nisi forte spina in linguis aliquot aliis spicæ etiam significatum habet.

GRATIA. CAP. VIII.

Rosa sine
spina hieroglyphica.

UT vero diu per senticeta tot peregrinati, postliminio tandem ad rosam redeamus, ea sine spinis considerata, tum venustatis, tum amoris, in primis autem gratiæ ejus signum est, quæ quis præditus omnium in se amorem contrahat, omnium sibi animos conciliet. Inde factum est, ut purpuream rosæ colorem Veneris sanguinem esse Poëtæ dixerint, qui quidem ex isto ejus pede descendit, & rosam, quæ prius ubique alba erat, aspergine sua continxerit:

*Ille quidem studiosa suum defendere Adonin,
Gradivus stricco quem peter ense ferox,
Affixit duris vestigia cæca rosetis,
Albag, divino picta cruore rosa est.*

Et Europa, Theocritus: *Dum regia puella alios alia flores legunt, ipsa Regis filia purpuream manū rosam legerat, qualis Venus inter Gratiarum excellens.* Inde rosas loqui, proverbium, de re gratissima jocundissimaque. Et Persianum illud, dum nutricula gratiam omnium alumnulo comprecatur, Deos votis onerando ait: *Quicquid calcaverit hic rosa fiat.* Sed quod alii fabulose dicunt, Philosophi illi veteres, qui rerum omnium originem altius perlerunt, odorem coloremque illum à Venere ipsius stella proficisci autumant. Hinc Maro Venerem rosæo semper ore loqui dicit. Quod denique ad afflatum pertinet, nemo luculentius expressit, quam idem explicuerit; ejus enim id de Rosa opusculum, de cujus authore dubitatum diximus, Charisius agnoscit. Ait vero Poëta:

Æneid. li. 4.

*Vidi Pesto gaudere rosaria cultu,
Exoriente novo rosida Lucifero.
Rara pruinosis canebat gemma fructibus
Ad primos radios interitura die.
Ambigere, vapere rosæ tunc aura ruborem,
An daret, & flores tingeret orta dies.*

*Ros unus, color unus, & unum mane, durum
Stædis & floribus est domina una Venus.
Foris & unus odor: sed celsior ille per auras
Diffatur, spirat proximus iste magis.
Communis Paphia Dea sideris & Dea fluvii,
Præcipit unius muricis esse habitum.*

Magis Indici Rosa in quanto pretio fuerit.

Quo vero Gratia significatum inesse rosæ apertius intelligamus, Indorū etiam monumenta conquiremus: siquidem eorum Magi rosam tantū fecerunt, ut ad conciliandos magnorum principum animos, non alia re quapiam libentius quam rosæ uterentur. Libet vero ex eorum dictis unū hoc, quod ad argumentum facit, recitare. Ajunt illi, si Princeps quipiam sacer profanusve sit ad condas, quem